

[Bjórner.]

førere forbyder alle andre end de eksaminerede ejendomsmæglere at drive erhverv som mellemmand ved køb og salg af faste ejendomme. Også uden denne bestemmelse vil de uddannede ejendomsmæglere givet få den beskyttelse, de har krav på, men med denne bestemmelse er det simpelthen en monopolstilling, vi giver dem, og det vil retsforbundet ikke være med til. Vi beskytter lægenavnet, og det er med rette, vi gør det, men vi forbyder ikke folk at løbe til kvaksalvere eller pålægger dem pligt til at gå til læge, hvis de har ondt i hovedet — det må folk virkelig selv om.

Hvad angår lovforslagets § 2, har jeg også — i modsætning til tidligere ordførere — en enkelt bemærkning at gøre. Vi er betænkelige ved denne bestemmelses affattelse, hvorefter ikke alene overtrædelser af næringslovens bestemmelser skal kunne straffes med bøder, men også overtrædelser af de forskrifter, de handelsministerielle bekendtgørelser, der udstedes, kan straffes med bøder. Når man ved, hvorledes handelsministerielle bekendtgørelser drysses ud over næringslivet som faldende blade i en oktoberstorm, må man være meget betænkelig ved en sådan skærpelse. Det er en illusion at tro, at næringsdrivende altid kan have klart for sig, hvilke bestemmelser der angår deres særlige erhverv. Vi forlanger, at folk skal kende loven, og straffer dem, hvis de overtræder lovens bestemmelser, men der har i de senere år været en sådan inflation i handelsministerielle bekendtgørelser, at de ikke kan have krav på den samme kraft som lovens klare ord. Vi må ærligt indrømme, at mange af disse handelsministerielle bekendtgørelser, som måske kan være hensigtsmæssige og nødvendige nok i en given situation, slet ikke har den sikre bund i folks retsbevidsthed, i folks instinkt overfor, hvad der er ret og uret, som loven i hvert fald helst skulle have. Under sådanne omstændigheder må vi finde det meget betænkeligt at skærpe straffereglerne i den gældende næringslov, så folk straffes for overtrædelser af bekendtgørelser, som vel de færreste, selv i denne sal, tør hævde de har et indgående kendskab til.

Retsforbundets endelige stilling til lovforslaget vil vi lade afhænge af, om man i udvalget kan fjerne nogle af de skønhedspletter, jeg her har omtalt, og vi vil gerne medvirke til at få det bedst mulige ud af lovforslaget i det påtænkte udvalg.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det lovforslag, vi behandler

her idag, er jo ikke egnet til at vække de større politiske lidenskaber, og det er da også en række i det store og hele meget saglige og velvillige bemærkninger, de ærede ordførere har gjort. Jeg skal nøjes med at knytte nogle ganske enkelte kommentarer hertil.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet (Lars P. Jensen) mente, at man foruden at give sagførere adgang til fortsat at handle med ejendomme også burde give en sådan adgang til vekselerere. Jeg er helt klar over, at der er et problem, og vil i udvalget meget gerne drøfte, hvorledes det kan løses. Ligeledes mente det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, at de bestemmelser, der er truffet i § 85 b, stk. 2, om de frister til at erhverve næringsbrev, der i overgangstiden er fastsat for dem, der i øjeblikket udøver erhvervet som ejendomsmægler uden at have gjort det tilstrækkeligt længe til straks at kunne gå over i den nye ordning som ejendomsmægler, er for korte. Jeg vil nu mene, at to år er en rimelig frist, men også dette problem er jeg naturligvis fuldtud villig til at drøfte i udvalget.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen kunne i det store hele give tilslutning til lovforslaget, idet han dog fandt, at de krav, der stilledes om ejendomsmæglerprøve, ikke var af en sådan karakter, at man fra hans partis side kunne tilslutte sig dem. Det er naturligvis rigtigt, at de kvalifikationer, en mand eller en kvinde, der udøver dette erhverv, har i retning af hæderlighed og praktisk håndelag, er af langt større betydning end de kvalifikationer, der kan indvindes gennem en prøve. Alligevel tror jeg, at prøven har sin betydning. Man kommer jo ikke bort fra, at der foruden hæderligheden, det praktiske håndelag og den saglige indsigt også kræves kendskab til en række juridiske anliggender — juridiske anliggender, som jeg er klar over sagføreren i høj grad bistår med, og vel også fremover skal gøre, men som jeg tror det er af betydning, at ejendomsmægleren har kendskab til. Men naturligvis må vi også tale nærmere om dette problem i udvalget.

Det ærede medlem hr. Weikop kunne også tiltræde en del af lovforslagets bestemmelser og var overhovedet yderst velvillig med hensyn til at nå frem til en egnet ordning, men ønskede at tage nærmere forbehold til udvalgsbehandlingen. I tilslutning til disse udtalelser kom det ærede medlem ind på en række betragtninger over andre af næringslovens paragraffer, først og fremmest de to berømte paragraffer, §§ 23 og 24, der giver håndværkere og industrinæringsdrivende adgang til at sælge egne og fag-